DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 czerwca Nr. 18 Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratęna kwartał III r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

157.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 czerwca 1933 r.

w sprawie umorzenia 11-ej raty obligacyj I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 58 z r. 1928), podaje się do wiadomości, iż dnia 1 czerwca 1933 r. zostały umorzone w drodze wykupu niżej podane obligacje I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej łącznie na sumę nominalną 243.400 złotych w złocie, stanowiące 11-tą ratę umorzenia tej renty.

po 5.000 zł:

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk	od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
269	271	3	695	—	1
456	457	2	747	752	6

Razem sztuk 12 na sumę 60.000 zł.

po 1.000 zł:

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk	od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
4995	5019	25	5966	5973	8
5021	5024	4	5975	6002	28
5095	—	1	6005	6019	15
5126	5132	7	6023	—	1
5134	—	1	6025	6028	4
5306	5313	8	6030	6054	25
5323	5329	7	6056	6057	2
5338	5339	2	6059	6062	4
5955	5958	4	6064	6081	18

Razem sztuk 164 na sumę 164 000 zł.

po 500 zł:

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk	od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
30617	—	1	31630	31632	3
31111	31119	9	31653	31656	4
31295	31300	6	31695	31697	3
31489	—	1	31711	31713	3

Razem sztuk 30 na sumę 15.000 zł.

po 100 zł:

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk	od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
36659	36661	3	37331	37333	3
36669	36672	4	37362	37363	2
36797	36798	2	37412	37418	7
37201	37202	2	37422	37429	8
37241	37248	8	37469	—	1
37328	37329	2	37476	37477	2

Razem sztuk 44 na sumę 4.400 zł.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński*,
Kierownik Departamentu.

(Monitor Polski z dn. 12.VI. 1933 r. Nr. 133, poz. 175).

158.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 maja 1933 r.

w sprawie prowadzenia pensjonatów przez właścicieli gospodarstw rolnych na podstawie półrocznych świadectw przemysłowych IV kategorji.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110) zezwala na prowadzenie w r. 1933 bez składania indywidualnych podań pensjonatów, utrzymywanych przez właścicieli gospodarstw rolnych w swoich gospodarstwach, na podstawie półrocznych świadectw przemysłowych IV kategorji handlowej (z ważnością do 6 miesięcy po ich wydaniu) oraz zwalnia te pensjonaty od podatku przemysłowego od obrotu za r. 1933 — o ile ilość wynajmowanych pokojów nie przekracza dwunastu (12).

Powyższa ulga dotyczy wyłącznie pensjonatów, utrzymywanych przez właścicieli gospodarstw rolnych, poza obrębem gmin miejskich oraz miejscowości klimatycznych i leczniczych.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić urzędy skarbowe.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Rożnowski*

159.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 maja 1933 r.

L. D. V. 20372/4/33

w sprawie opodatkowania podatkiem od energji elektrycznej mieszkań reprezentacyjnych.

Do
Ministerstwa Spraw Wojskowych Departament Intendentury w/m.

Na pismo z dnia 25 kwietnia 1933 r. Nr. 5380/21 kwat., Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zwolnienie od podatku od energji elektrycznej z art. 2 p. 1-a ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 880) ma zastosowanie do tych mieszkań reprezentacyjnych, co do których koszt oświetlenia ponosi Skarb Państwa.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

— — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 20372/4/33

Warszawa, dnia 23 maja 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach

przesyła się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

160.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 maja 1933 r.

L. D. V. 4724/4/33

w sprawie przepisów, dotyczących języka, w jakim mają być prowadzone księgi handlowe.

Do
Izby Skarbowej w Łodzi.

M-wo Skarbu zwraca załącznik sprawozdania z dnia 23 stycznia 1933 r. L. W. II./IB.O. Og. 1/33 z wyjaśnieniem, że Kodeks Handlowy obowiązujący w b. Królestwie Polskiem nie zawiera przepisów, dotyczących języka, w jakim księgi handlowe mają być prowadzone. Zatem księgi handlowe, odpowiadające przepisom Kodeksu Handlowego, mogą być prowadzone również i w języku obcym.

Natomiast księgi handlowe, prowadzone według zasad, wyszczególnionych w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 412), o ile odbiegają od przepisów Kodeksu Handlowego, oraz uproszczone księgi handlowe, prowadzone w myśl § 3 i 4 tegoż rozporządzenia, mogą być prowadzone w obcym języku europejskim (żywym) i jego literami jedynie za zgodą władz skarbowych.

Do udzielania tego rodzaju zezwoleń w wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, upoważnia się Izbę Skarbową.

Podsekretarz Stanu:
(—) *K. Rożnowski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 4724/4/33

Warszawa, dnia 23 maja 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

udziela się do wiadomości i analogicznego zastosowania zgodnie z obowiązującemi przepisami Kodeksu Handlowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

161.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 maja 1933 r.

L. D. V. 23106/1/33

w sprawie egzekucji opłat od skarg, wnoszonych do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz urzędów skarbowych i urzędów opłat stemplowych.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dodatkowe opłaty od skarg, wymierzane przez Najwyższy Trybunał Administracyjny przy wydaniu wyroków, są należnościami skarbowemi, a wierzycielem ich jest urząd skarbowy albo urząd opłat stemplowych, w którego okręgu zamieszkuje odnośny zobowiązany.

W związku z tem zarządza się, aby urzędy skarbowe, po otrzymaniu od Najwyższego Trybunału Administracyjnego zawiadomień o nieuiszczeniu w przepisanym terminie wspomnianych opłat, natychmiast wciągały je do księgi bierczej opłat stemplowych, sporządzały zgodnie z § 24 instrukcji egzekucyjnej dla władz skarbowych tytuły wykonawcze, a następnie wdrażały kroki egzekucyjne.

Sporządzanie tytułów wykonawczych na opłaty, wymierzone osobom podlegającym pod względem właściwości terytorjalnej urzędom opłat stemplowych, należy do tychże urzędów.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

162.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 maja 1933 r.

L. D. V. 25968/6/33

w sprawie sposobu obliczania dopłaty według nowej taryfy przy opodatkowaniu spadków i darowizn.

Do
Wydziałów V wszystkich Izb Skarbowych oraz do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Wydział Skarbowy O. V w Katowicach.

Nawiązując do okólnika z dnia 27 marca 1933 r. L. D. V. 13291/6/33 Ministerstwo Skarbu oznajmia, iż należną dopłatę według nowej taryfy, przy korzystaniu z ulg z art. 5 i 6 usta-

wy z dnia 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 141) można uzyskać odrazu, nie poszukując wcale nowej podstawy wymiaru — a zatem w sposób o wiele dogodniejszy, jak podano we wspomnianym okólniku.

Dopłatę(y) otrzymuje się, mnożąc należne od 1 kwietnia 1933 r. począwszy raty podatku(z) przez nową stawkę(n) i dzieląc otrzymany iloczyn przez dawną stawkę(d), a zatem operując formułką

$$y = \frac{z. n.}{d}$$

przy której to operacji rachunkowej wyszukiwanie nowej podstawy wymiaru (x) jest zbędne.

Formułka ta opiera się na rozumowaniu, że suma należnych od 1 kwietnia 1933 r. rat (z) równa się sumie, uzyskanej według dawnej stawki (d) od nowej podstawy wymiaru (x) oraz, że należność według nowej taryfy (y) jest sumą. przypadającą od nowej podstawy wymiaru (x) według nowej stawki (n), a zatem, że

1) $z = x. d;$

2) $y = x. n;$ z pierwszego równania wynika, że $x = \frac{z}{d}$, a zatem według drugiego równania, $y = \frac{z}{d} . n = \frac{z. n.}{d}$

w przykładzie, podanym w okólniku z dnia 27 marca 1933 r. L. D. V. 13291/6/33, należność według nowej taryfy w kwocie 667 zł zyskuje się odrazu, zastosowując formułkę

$$y = \frac{z. n.}{d} = \frac{4000.1}{6} = 667 \text{ zł};$$

w końcu zaznacza się, że w przypadkach, w których mowa w ustępie 2 art. 6 ustawy z 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 141), w powyższej formułce „z" nie równa się, należnym od 1 kwietnia 1933 r. począwszy ratom podatku, lecz odpowiada faktycznej zaległości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

163.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 17

z dnia 31 maja 1933 r.

L. D. IV. 13057/2/33

w sprawie odpraw ziół, przeznaczonych do wyrobu wódek.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku, oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 13 marca 1929 r. L. D. IV. 4532/2/29, wyjaśniło, iż odprawa leczniczych roślin odbywać się może jedynie za okazaniem przez odbiorców zezwolenia władz administracyjnych II instancji według wzoru podanego w załączniku 3 do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 304).

Wobec tego, że niektóre urzędy celne wymagania te stosują i do roślin, sprowadzanych przez fabryki wódek, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej wyjaśnia, że od fabryk, sprowadzających zioła do wyrobu wódek, nieprzeznaczonych do celów leczniczych, nie należy przy odprawach celnych wymagać przedstawiania zaświadczeń władz administracyjnych, przewidzianych w powołanem wyżej rozporządzeniu.

O powyższem poleca się bezzwłocznie zawiadomić podwładne urzędy celne.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz*

(Monitor Polski z dn. 10.VI. 1933 r. Nr. 132, poz. 173).